

Криза Вучићеве власти, сад је извесно, биће дуга и тешка, али он има начин да је пресече. Може себи да скрати мандат оставком и да се распишу ванредни председнички избори.

Да, председнички, а не парламентарни. Јер, зашто би се лидер у кога се напредњаци толико куну, заклањао иза странке. Ако су већ напредњаци толико убеђени у врлине свог председника и заслуге за сваки политички успех СНС, па зашто онда лидер не би и искорачио испред свих напредњака? Зашто би се заклањао иза рецимо, потпредседника СНС Небојше Стефановића и Милоша Вучевића. Како то да су Стефановић и Вучевић спремни за ванредне парламентарне изборе у сваком тренутку, а њихов лидер председничке не помиње?

Повод има – сада му сваке недеље, укупно гледано по свим градовима у Србији, и по најстрожим проценама, демонстрира 50-ак хиљада људи. И мада су њихови захтеви широки, често обухватају и рачуне за грејање и друге теме, јасно је да су незадовољни влашћу. Као најјача фигура у тој власти Вучић врло греши ако сматра да је довољно само да изведе више или приближно толико људи на неки свој догађај. И да на серијске протесте узврати продуженом кампањом убеђивања својих присталица. Нарочито греши, што поред себе истиче на бини премијерку Ану Брнабић. Да ли њу, односно функцију премијера и ванредне парламентарне изборе, он уствари нуди незадовољном народу уместо себе?

